

9. Forhør.

[Se den originale transskription.](#)

Forhøret afholdt: 19. august 1831.

Sted: Nørre Herreds Tingsted, Grenaa.

Forhørsleder og skriver: Herredsfoged, justitsråd Aagaard, Grenaa.

Vidner: Weidemann og Andersen af Grenaa.

Indkaldt til forhør: Arrestantinden Mette Sørensdatter blev uden bånd og tvang fremstillet for forhøret.

Forklaring: Hun blev af dommeren alvorligt formanet til at sige sandhed og ikke oftere gøre sig skyldig i usandfærdige forklaringer. Derefter forklarede hun som følger: Den 25. juli klokken ca. imellem 5 og 6 fik hun ondt. Hun stod derfor op, gik igennem dagligstuen, hvor hendes moder endnu lå i sengen, samt køkkenet og ud i bryggerset. Hun havde den tanke, at hendes månedlige renselse ville komme, og idet hun med begge hænderne holdt i bagetruget og lænede sig forover, kom moderen ud til hende og spurgte til hendes befindende. Hun sagde, at hun var dårlig, hvorpå moderen hentede noget brændevin, hvoraf hun fik en dram for at hjælpe menstruationen på vej. Moderen gik derpå igen ind i stuen, hvorimod hun selv blev i bryggerset.

Efter knap ½ time kom hendes moder fra køkkenet tilbage til bryggerset. Da havde hun netop født sit barn, som faldt på gulvet. I faldet gav barnet to små skrig fra sig. Gjertrud tog straks barnet op i sine arme og ville bringe det ind i dagligstuen, men da hun var kommet et par skridt hen imod køkkendøren, greb hun moderen i skulderen eller om halsen og råbte til hende, at hun ikke måtte gaa ind i stuen med det. Hendes søster, Ane Dorthea, kom i det samme fra køkkenet ud i bryggerset. Ane Dorthea hjalp hende med at tage barnet fra Gjertrud med magt. Hvis barnet døde, regnede de med at kunne skjule hendes barnefødsel. Det var hende, der tog barnet fra moderen, men Ane Dorthea hjalp hende med at forhindre, at Gjertrud gik ind i stuen med barnet.

I samme øjeblik hun fik barnet i hænderne, omspændte hun med sine fingre dets mund og hals og tilføjede derved barnet de læsioner, som blev fundet ved den afholdte besigtigelsesforretning. Hendes søster, Ane Dorthea, tog straks barnet, der stadig var i live, og kastede det i gruekedlen, hvorfra hun igen tog det op og gik til masktønden, hvor hun sænkede det ned. Efter at barnet havde ligget der en kort tid, hvor længe kunne hun ikke bestemt sige, tog Ane Dorthea det op igen, vaskede det, svøbte det i et klæde og lagde det i en balje, der stod i bryggerset. Hun erindrer ikke, om hun fulgte med sin søster Ane Dorthea, da denne tog barnet fra hende og gik hen til gruekedlen og videre til masktønden, men hun indrømmer og husker, at de var enige om at ombringe barnet og hjælpe hinanden med at komme det først i gruekedlen og senere i masktønden. Om der var liv i barnet, da det blev sænket ned i masktønden, ved hun ikke.

Hun var sammen med sin moder og søster i bryggerset hele tiden, fra barnet blev taget fra Gjertrud, og indtil Ane Dorthea havde taget barnet op af masktønden og lagt det i baljen. Hendes moder deltog ikke i barnets mishandling, men blev hele tiden stående paa samme sted i bryggerset, hvor barnet blev taget fra hende. Hun advarede dem om ikke at behandle barnet, som de gjorde. Det varede knap ¼ time fra barnet blev taget fra Gjertrud, og indtil det af Ane Dorthea blev taget op af masktønden. Alt skete meget hurtigt. Hun gentager, at hun var klar over, at barnet var levende, da det kom i gruekedlen, men hvornår det døde, ved hun ikke. Hendes usandfærdige forklaring om moderens besvimelse og sygdom var aftalt mellem hende, hendes moder og søster, for at moderen ikke skulle blive mistænkt, fordi hun var i bryggerset. Hun

siger atter, at hun opfattede, at barnet levede, da det kom i gruekedlen, men hun ved ikke, om det var levende, da det kom i masktønden. At det var dødt, da Ane Dorthea tog det op af masktønden, ved hun med vished. Omtrent klokken 7 om morgenen var det hele overstået. Ane Dorthea var derefter den første, der forlod bryggerset og gik til sengs. Hvornår hendes moder forlod bryggerset, ved hun ikke.

Hun forsikrer gentagne gange med gråd, at hendes moder er uskyldig i barnets mishandling, og denne har ikke begået nogen vold imod det og heller ikke rådet eller tilskyndet døtrene til det. Hun blev foreholdt den af Claus Aagaards hustrus forklaring, hvorefter Ane Dorthea skal have sagt til hende, at hendes moder var gerningsmanden, men hun vedblev heftigt og meget rørt at forsikre, at hendes moder ikke har tilføjet barnet nogen vold, og at det var imod moderens vilje, at hun selv og søsteren mishandlede barnet, samt at moderen tværtimod ville redde det. Hun ved ikke, om hendes søster Ane Dorthea var i marken den 25. juli om morgenen eller ej. Hun så hende ikke den dag, førend hun kom ud i bryggerset, da Gjertrud stod med barnet. – Hun så heller ikke nogen af brødrene om morgenen. Hun så dem først om formiddagen kl. 10, da hendes broder Søren kom op i den øverste stue, hvor hun lå. Han lagde noget i dragkisten. Han sagde ikke noget til hende. Hun husker ikke, om døren, som fører fra dagligstuen til gården, var låst på den tid. Den dag har hun hverken åbnet døren eller låst den. Hun ved heller ikke, hvem der kan have gjort det. – Den dag var døren fra gården til bryggerset som sædvanlig lukket med en hvirvel indefra.

Hun så ikke Claus Aagaards hustru den 25. juli og talte ikke med hende. Hun så heller ikke Rasmus Østermanns hustru den dag, før denne ved middagstid blev tilkaldt af jordemoder Meilstrup. Hun erindrer ikke, hvad hun talte med sin moder og søster om, fra den tid hun fødte sit barn, og indtil hun gik til sengs. Efter at hun var kommet til sengs den 25. juli omtrent kl. 7, hentede Ane Dorthea hendes strømper, som var blevet blodige ved barnefødslen, for at vaske dem. Hun har ikke hørt, at hendes moder befalede Ane Dorthea ikke at fortælle om barnefødslen, eller hvad der var sket med barnet. Hun har ikke selv givet Ane Dorthea besked om at tie stille, men hun antog det for en selvfølge. Da hun og Ane Dorthea hjalp hinanden med at ombringe barnet, måtte de også gensidigt fortie gerningen. I samme øjeblik hun fødte sit barn, fattede hun det forsæt at bringe det af dage for at skjule skammen, hvis hendes barnefødsel blev kendt.

Hun blev foreholdt de forklaringer, der er givet af Erich Busk og Birthe Marie Nielsdatter ved forhør af 11. august, og forklaringerne, der er givet af husmand Anders Jensen, Maren Holdgaards, Peder Andersens hustru, tjenestepigen Ane Marie, Severin Pedersdatter, Karen Michelsdatter, Mariane Erichsdatter, Karen Marie Brøndstrup og Mariane Rasmusdatter ved forhøret af 12. august, samt de af Karen Jensdatter og Søren Holst ved forhøret af 18. august givne forklaringer. Hun vedgik sammes rigtighed. – Dommeren bemærkede, at siden Gjertrud og Mette Sørensdatter blev indsat i Grenaa arresthus, havde deres celler hele tiden været så langt fra hinanden, at det har været dem aldeles umuligt at tale sammen. Deres celler vender ud til arrestens gård, som er indhegnet og låst, så at ingen kommunikation udefra har kunnet finde sted. Desuden har de været under strengeste opsigt, så at ingen uden arrestforvareren har haft adgang til dem, og denne har af dommeren modtaget de strengeste forholdsregler om, at ingen meddelelse skulle finde sted imellem arrestantinderne indbyrdes.

Forhøret hævet og arrestantinden igen indsat i sin arrest. –

Aagaard.